

Jézus kontra Sátán

Gary Wilkerson December 5, 2011

A s?r? programokkal teli ünnepi id?szakban minden keresztény felid?zi a karácsony valódi jelent?ségét: Jézus elj?vetelét. Szívünk megtelik hálával, hogy az Atyaisten elküldte a Megváltót, hogy megszabadítson bennünket. Krisztus születésének ünnepe sokféle áldással telt drága és kellemes id?szak. A nappaliban a karácsonyfa alatt lév? színes ajándékokat nézegetjük, dalokat és dicséreteket éneklünk, hálát adunk Istennek a sokféle áldásért. Néhányunknak a "Charlie Brown féle karácsony" is tetszik, ahogy Linus a Lukács 2-b?l idéz.

E kellemes dolgok ellenére a karácsony valójában a háborúról szól. Jézus születésének története ennek a háborúnak a kulcsfontosságú csatáját emeli ki az evangéliumokban. Akár elismerjük, akár nem, a Biblia a konfliktusok hosszú könyve. Részletesen bemutatja Isten megváltó tervét az emberiség számára. Hajlamosak vagyunk elválasztani a karácsonyi történetet a Biblia egészét?l, különösen az ünnepek ideje alatt. Azonban az az igazság, hogy Jézus születése a középpontja ennek a hosszú konfliktusnak.

A karácsony valójában a D-napi partraszállás a pokol egyesített er?i ellen. Krisztus születésével Isten hídf?állást létesített ahhoz, hogy új módon harcoljon. Mindannyian láttunk már háborús filmeket, amelyekben a csata eléri csúcspontját. Ezek a harcok eltörpülnek ahhoz a konfliktushoz képest, ami a szellemvilágban történik. Ugyanez igaz minden emberi ellenségre, amelyet a vásznon látunk. Ezek ártalmatlanok összehasonlítva azokkal, akik elszántan ostromolnak téged - elmédet, testedet, családot, szeretteidet.

Kérlek, ne érts félre! Teljes szívvel hálásnak kell lennünk mindazokért az áldásokért, amelyeket karácsonykor élvezünk. Tudjuk, hogy minden jó dolog a világosság Atyjától származik. Azonban emlékeztetnünk kell magunkat arra, hogy miért jött Jézus: mert háborúban állunk. A sötétség er?ivel hadakozunk, démoni szellemekkel, magával az ördöggel. Ez az egyetlen oka annak, hogy a karácsony elj?vetelét ünnepeljük. Jézussal együtt jár a háború feletti végs? gy?zelmünk.

Sok hív? nem hajlandó elismerni, hogy az életében jelen van ez a háború. Egyszer?en tudomást sem vesznek róla. Még ha éppen nem is harcolunk aktívan az ellenség ellen, ? akkor is háborúban áll velünk. C. S. Lewis így írt: "Sátán legnagyobb hazugsága az, hogy megpróbálja rávenni minket arra, hogy azt higgyük, nem is létezik."

Biblikus tény, hogy lelkünk ellensége állandóan támadásban van Isten népe ellen. Ezért, ha az ünnepek alatt csak az áldásokra figyelünk - például az olyan jó dolgokra, mint adni és kapni - hiányozni fog Jézus értünk vállalt áldozatának teljes hatása. Kihagyjuk a mélyebb, végs? áldást, amelyet a karácsony adhat számunkra.

A háború Jézus és Sátán között régen kezd?dött.

A menny és a pokol közti háború évezredek óta tart. Jób könyve rámutat a kezdetekre, amikor a Föld megteremtése el?tt jóval megformált angyalokról beszél: "Hol voltál, amikor a földnek alapot vetettem?amikor együtt vigadoztak a hajnali csillagok, és ujjongtak mind az istenfiak?" (*Jób 38:4, 7*).

Sátán is egyike volt ezeknek a mennyei angyaloknak. Abban az id?ben Lucifernek hívták és Ezékiel próféta elbeszéli hatalmas bukását a mennyben: "Fölkent kerubot adtam melléd, hogy oltalmazzon, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt járkáltál. ... Szépségedben felfuvalkodtál, rosszra használtad bölcsességedet a fény?zés kedvéért. Ledobtalak a földre, látványossággá tettelek a királyok számára." (*Ezékiel 28:14, 17*).

Kezdetben Lucifer nagy hatalommal rendelkezett. Ezékiel úgy írja le őt, mint "oltalmazót" - azaz olyan valakit, akinek nagy az ereje, sok dologra van rálátása. Ezt a fajta angyalt látjuk a Szövetség Ládáján is, mint "befedez?" (vagy védelmez?) a kegyelem trónusa fölött. Azonban Lucifer nem elégedett meg annak a sok dolognak az "oltalmazásával", amelyet rábíztak - ő *mindent* oltalmazni akart.

Röviden, azt hitte versenyre kelhet Istennel. Büszkesége és önteltsége arra vezette, hogy sokkal több hatalomra éhezzen. Ezért harcra kelt Isten ellen, meggyőzve az angyalok egyharmadát, hogy csatlakozzanak hozzá.

Természetesen Lucifer lázadása sehova nem vezet. A föld semmilyen hatalma nem tud véghezvinni semmilyen cselszövést a Mindenható ellen. Ebben a mennyei konfliktusban Isten Lucifert - most már Sátán - kiűzte a mennyből és levetette arra a helyre, amit az Ige "feneketlen mélységnek" nevez.

Természetesen a teremtést követően Sátán a földi világban némi hatalomra tett szert. Az első dokumentált földi megjelenése az Éden kertjében volt, ahol megkísértette Ádámot és Évát. Azaz Sátán folytatta a háborút Isten ellen úgy, hogy a teremtés koronáját támadta meg, az embert.

Az Újszövetség még több részletet mutat Sátánról, figyelmeztetve, hogy legyünk bölcsek a támadásával szemben. Jézus a Sátánt "evilág urának" nevezte (*János 12:31*), világossá téve, hogy az ördögnek valamennyi hatalma van a földi világban. Hasonlóképpen Pál "evilág istenének" nevezte Sátánt. (*2Korinthus 4:4*). Valamint "a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban mőködik." (*Efezus 2:2*).

A Jelenések 9:11-ben János Sátánt a "mélység angyalának" nevezi. Kedvelem ezt a meghatározást, mert bemutatja milyen jövő vár Sátánra. Egy napon az ellenségünk örökre a feneketlen mélységbe lesz taszítva. Addig azonban Péter figyelmeztet: "Ellenségetek, a sátán, ordító oroszlán módjára ott kószál mindenütt, és keresi, kit nyeljen el." (*1Péter 5:8*).

A görög "ellenség" kifejezés azt a valakit jelenti, "aki ellene áll". Pontosan mi az velünk kapcsolatban, ami ellen van az ördög? Azt keresi, hogyan akadályozhatja meg azt a jót, amit Isten eltervezett velünk kapcsolatban. Ha keresztény vagy, Isten jelen van az életedben. Formálja és alakítja a szívedet, elmédet és a körülményeidet, hogy beteljesítse tervét és elérje célját. Azaz Isten valami jót tartogat számodra, és Igéje szerint egyetlen ellened készült fegyver sem lesz sikeres.

Ezt a jót, ezt a mennyei célt támadja Sátán. Mindent megtesz, hogy megakadályozza, felhasználva mindent, ami rendelkezésére áll: "A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson." (*János 10:10*).

Jézus bemutatja a magvető példázatán, hogy Sátán hogyan végzi ezt az ellenséges munkát. Máté 13:39-ben Jézus úgy mutatja be Sátánt, mint az "ellenség, aki vet". A példázat szerint Isten a farmer, aki jó magot ültet a szívünkbe és életünkbe. Ezzel ellentétben később megjelenik Sátán és rossz magot vet, amiből gyom kel ki, kiszorítva az éltet, amit Isten ültetett.

Krisztus még ennél is részletesebb leírást ad, hogy bemutassa Sátán ellenünk irányuló munkáját. Az ördögöt gyilkosnak és hazugnak nevezi. "A sátán az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdettől fogva gyilkos, nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor hazudik, magából meríti, mert hazug, és a hazugság atyja." (*János 8:44*).

Colorado Springsben lakom. Ezt a várost az egyik újság nemrég "Amerika legvallásosabb városának" nevezte. Nem egy nagy város, de a Népjóléti Minisztérium szerint 60.000 ember él szegénységben itt. Úgy hiszem, Sátán élvezi ezt a problémát, és mindent elkövet, hogy még rosszabbá tegye. Például, gyülekezetünk is része annak a szolgálatnak, amely egyedülálló anyák felé szolgál. Ezeknek a nőknek az elutasíttósága tragikus, de nem hiszem, hogy ez egyedül a férfiak rossz viselkedésének a hibája. Mindezt Sátán gerjeszti, mert azért jött, hogy megrontsa a kapcsolatokat, megölje a reményt a gyermekekben és örökre szétromboljon otthonokat.

Könnyen felismerhető Sátán gyilkos tevékenysége Kogóban, ahol véres polgárháború ezek életét követeli. Könnyen felismerhető a levegőég fejedelmének ereje Haitiben, ahol kihasználja a földrengés miatt bekövetkezett pusztulást (amit később hurrikán, árvíz, kolerajárvány, választások miatti zavargás követett). Sátán táplálja a káoszt, még több pusztulást és nyomort hozva.

Amit azonban nem olyan egyszerű észrevenni, az Sátán munkája a te környezetekben - különösen, ha komolyan

elkötelezted magad Jézus mellett. Soha nem szűnik meg terveket szűni ellened. Még most is, hogy ezt olvasod, ellenállást szít benned minden egyes lélekteli bibliai igazsággal szemben, ami a szívedhez szól.

A Biblia folyamatosan leírja Sátán tevékenységét Isten hátsónak nevezte ellen.

Jób könyvének kezdetén Sátánt Isten trónja előtt találjuk, vádolja Jób, Isten feddhetetlen szolgáját. Ebben a részben az ördögöt "testvéreink vádlójának" nevezik. János a Jelenések 12:10-ben így nevezi őt: "aki éjjel-nappal vádolta őket Istenünk színe előtt."

Már az 1Mózes 3-ban háborús kifejezéseket találunk. A bukás után Isten ezt mondta az ördögnek: "Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod." (1Mózes 3:15). Az asszony itt Jézus Krisztus gyülekezetének előképe. Sátán ellenségessége Isten népe iránt azóta is tart.

Ki az az "utód", akit ez a rész említ? Pál megmagyarázza: "Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak, és az ő utódának. Nem így mondja az Írás: "és az ő utódainak", mintha sokakról szólna, hanem csak egyről: "és a te utódodnak", aki a Krisztus." (Galata 3:16). Ami a jó hír: a háború többé már nem Sátán és a gyülekezet között van, hanem Sátán és Krisztus között!

A legelső karácsonykor a háború megváltozott. Évezredekig Sátán teljes fegyvertárát a zsidó nép ellen fordította, gyakran legyőzte őket. 2000 évvel ezelőtt Krisztus lépett a hadszíntérre. A történelem ezen pillanatában Jézus lett az Isten elleni harc célpontja. Évezredekig Sátán csatát csatára nyert. Ez különösen 400 évvel Jézus születése előtt volt igaz. Izrael a sötét csend állapotát élte át, nem hallott az Úrról.

Illés megjövendölte ezt a sötét időszakot, amikor az emberek "nagy sötétségben" fognak élni. Mivel nem kaptak kijelentést az Úrtól, a legjobb, amit kitalálhattak, egy kemény vallásos rendszer kiépítése volt. Nem meglepő, hogy a bűn kezdett uralkodni és leuralni Isten népét, mert nem tudták megtartani azokat a törvényeket, amiket emberek találtak ki számukra.

Ebben az időszakban Sátán azt hitte, megnyerte a háborút: "Nem győztem a mennyben, de győztem a földön. Nézzétek, hogy győzik egymást az emberek. Már ez megy 400 éve, és semmi változás. Győztem - az uralmam biztos!".

Aztán valami történt. Egy különös "neszezés" kezdődött a levegőben, jelezve, hogy valami készül. A "neszezés" szót használtam, ezt országunk biztonsági szolgálata használja. Időre az amerikai csapatok jeleket fognak terrorista csoportoktól, mielőtt az összeesküvés elkezdődne formálódni. Ezeket a jeleket nevezik "neszezésnek".

Pontosan ezt hallották a 400 éves időszak végén a démoni hordák. Egy szent "neszezés" kezdődött, jelezve nekik, hogy valami folyamatban van. Hamarosan az ördög fejedelmei jelentést vittek hozzá: "Az emberek a régi prófétákat idézik. Mások így kiabálnak: "Készítsétek az Úr útját." Azt hallottuk, hogy egy gyermek fog jönni, aki az Egyetlen nevében fog beszélni."

Mikeás volt az egyik próféta, akit idéztek. "Csak annyi időre szolgáltatta ki őket, amíg a szülő asszony szül" (Mikeás 5:3). A kifejezés "kiszolgáltatta őket" itt azt jelentette, hogy a világ Sátán uralma alá került. Az "amíg a szülő asszony szül" kifejezés jelenti az áttörést a hosszú csatában. A "születés" pedig a fő támaszpont, Isten hadászati bázisa az ellenség ellen.

Ezekre a hírekre elszabadult a pokol. Sátán összegyűjtötte minden csapatát, végiggondolva, hogy "Tudom, ki ez az "utód", akit az 1Móz. 3:15 említ. Tudom, miért jön, és nem engedhetem ezt meg." Így felbízta a gonosz Heródest, hogy öltesse meg minden csecsemőt a környéken, így biztosítva Krisztus elpusztítását. (A történelmen láthatjuk végigvonulni Sátán e gyilkos munkáját. Generációról generációra uralkodókat és istentelen embereket arra biztat, hogy ártatlan gyermekeket öljenek meg.).

De az Atyaisten bebiztosította, hogy szeretett Fia megszülessen - a többi pedig történelem. Jézus élete, halála, feltámadása lett a mi győzelmünk. Az evangélium minden ereje, ami később eljött - minden csodás győzelem Jézus nevében századokon át - ott feküdt a szerény jászolban, egy kisbaba alakjában.

Hol van életünkben? a keresztény gy?zelem napjainkban?

Számunkra létfontosságú, hogy tisztán lássuk Sátán evilágban végzett munkáját, beleértve saját életünkre vonatkozó hatását. Ha nem tudjuk megkülönböztetni az ? jelenlétét és munkáját, elvesztünk. Már Pál is azt mondta, hogy "evilág istene" sokak szívét és elméjét elsötétítette. "Ha pedig nem elég világos a mi evangéliumunk, csak azok számára nem világos, akik elvesznek. Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg a Krisztus dics?ségér?l szóló evangélium világosságát, aki az Isten képmása." (2Korinthus 4:3-4)

Most is vannak olyan keresztény férfi ismer?seim, akik annyira elvakultak, hogy nem tör?dnek azzal, vajon nehézségekkel teli házasságuk kitart-e. Nem érdekli ?ket, hogy feleségük esténként álomba sírja magát. A legtöbb, amit ezek a férfiak mondani tudnak "Majd megpróbálok megjavulni." Nem! Nem a jó viselkedéssel van a probléma. Sátán munkáját kell a házasságodból kigyomlálni! Ez az a munka, amit el kell végezni! Persze, mindannyiunknak vannak olyan problémái, amit a b?nös természetünk okoz. De tudnunk kell, hogy egy er?sebb hatalom dolgozik ellenünk - és mi vagyunk a célpontjai romboló erejének.

Keresztényként hajlamosak vagyunk két kategóriába sorolni nehézségeinket.

A keresztények többsége nehézségeit, fájdalmait, küzdelmeit két dologhoz köti: (1) mi okozzuk saját b?neink és hibáink miatt, vagy (2) Isten adja, mert valamilyen célja van vele az életünkben. Igaz, hogy Isten megengedi a próbatételeket, hogy er?sítse a hitünket. De az is igaz, hogy sokan számításba se vesszük a harmadik kategóriát: Sátán folyamatosan ellenünk dolgozik, még mindig van ereje és hatalma a földi világban, azért dolgozik, hogy Isten jó céljait megakadályozza a hív?k életében amilyen módon csak tudja.

Hadd térjek vissza a magvet? példázatához a Márk 4-b?l. Isten jó magját sokféle dologgal meg lehet fojtani. El?ször is, az élet gondjai, beleértve a büszkeséget, ambíciót és a világ szeretetét. Azután az üldözés, ami a félelmen, kétségen és bátortalanságon keresztül fojtja meg az életet. Jézus elmondja, hogy van egy harmadik kategória: van egy ellenségünk, aki azért jön, hogy kitépje a jó magokat. Krisztus pontosan megnevezi, ki ez az ellenség: "azonnal jön a Sátán" (Márk 4:15). Az ördög azért jön, hogy az életünkben öljön, lopjon és pusztítson, raboljon - mindezt azért, hogy eltérítsen bennünket Isten jó terveit?l.

Pásztorként sokszor látom, hogy az emberek nagyobb hatalmat és hitelt tulajdonítanak a Sátánnak, mint amennyi valójában van neki. Ezek az emberek teológiát építenek mindenre, ami sátáni vagy démoni. Sok ember órákat tölt a lelkek megkülönböztetésével, még a szellemek nevét is meg akarja tanulni, csak hogy ki?zhesse ?ket. De Jézus egyszer?en ennyit mondott: "Távozz!".

Más keresztények pont ellenkez?leg gondolják. Figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy Sátán aktívan dolgozik mindenki ellen, aki Jézust követi. Itt az id? Isten egyházának, hogy harcállást vegyen és kijelentse Jézus hatalmával: "Nincs tovább Sátán! Nem veheted el t?lem Isten életemre szánt jó dolgait. Távozz!" Sok keresztény férfinak fel kell állnia és így szólni: "Nem, ördög, nem veheted el a házasságomat! Nem fogod elrabolni a gyermekeim reménységét! Távozz az otthonomtól!"

Igen, háborúban állunk - de az életünkben Sátán már le van gy?zve. Egy csecsem? megfosztotta erejét?l, nincs hatalma Isten egyetlen fia és lánya felett sem. A mi ellenségünk örökkévaló jöv?je a feneketlen mélység. Ez a tudat kell, hogy meger?sítsen, felbátorítsen és er?t adjon mindannyiunknak.

Ahogy ünnepeljük a karácsonyt, legyünk hálásak Isten minden áldásáért, beleértve a D-napi tervet is! Az ellenségünk dolgozik, tudja, hogy már kevés ideje van - de a mi Urunk megnyerte a háborút!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/459/>